

Griffienummer :

Repertoriumnummer : 1426

Vonnisdatum : 14.06.2005

PRO JUSTITIA

De Correctionele Rechtbank van het arrondissement Hasselt,
13de kamer, spreekt het volgende vonnis uit:

INZAKE HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. , arbeider, geboren
, wonende te
Belg.

2. , stikster, geboren
wonende te
Belg.

Verdacht van :

Te
Van 1 januari 1998 tot 30 oktober 2003

De eerste en de tweede :

Als eigenaars,

Op het onroerend goed, gelegen te
geweest zijnde

gekadastreerd of

Eigendom van _____, arbeider, geboren _____,
en _____, stikster,
geboren _____), beide wonende te _____,

ingevolge de akte van aankoop dd. 19 juni 1994, verleden door notaris _____ en
;

Zonder voorafgaandelijk stedenbouwkundige vergunning van het college van
Burgemeester en Schepenen, het reliëf van de bodem te hebben gewijzigd en te
hebben in stand gehouden, namelijk:

Het doorvoeren van een reliëfwijziging door het storten van opvulgronden op een
gedeelte van het perceel tot een hoogte van +/- 2 meter ten opzichte van het maaiveld
van het naastgelegen bos, over een breedte van 8 à 10 meter en een lengte van +/- 37
meter langs de _____ = aanleggen van toegangsweg naar een
achterliggend perceel);

Deze reliëfwijziging gaat gepaard met een ontbossing van het loofbos.

Teneinde na toepassing van de strafwet, op vordering van de gemachtigde ambtenaar
- thans de stedenbouwkundige inspecteur - of het College van Burgemeester en
Schepenen, in toepassing van artikel 65 § 1 van de wet van 29 maart 1962 houdende
organisatie van de ruimtelijke ordening en de stedenbouw - nadien artikel 68 § 1 van
het gecoördineerde Decreet van het Vlaams Parlement dd. 22 oktober 1996, en thans
artikel 149 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende organisatie van de ruimtelijke
ordening:

de plaats te herstellen in de oorspronkelijke toestand door het ongedaan maken van
de reliëfwijziging, hetgeen impliceert dat de verhoging vanaf de _____ tot
aan het achtergelegen bos, over een breedte van gemiddeld 10 meter, een lengte van
circa 37 meter en een hoogte van 1 tot 1,20 meter, dient te worden verwijderd en
terug dient herbebost te worden met populier, zomereik, berk en wilg.

en over te gaan tot de veroordeling tot een dwangsom van 123 euro per dag bij niet
uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn

Feiten thans ook strafbaar ingevolge de artikelen 99 en 146 van het Decreet van 18
mei 1999.

Overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 27/10/2004,
nr. en ambtshalve ingeschreven.
Ontvangen : 55,89 euro. De Bewaarder (get.)

*** *** ***

Gelet op de stukken van het rechtsgeding.

Gehoord in openbare zitting:

- het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

- Mr. , advocaat te , vertegenwoordigt
beklaagden, die ter zitting niet verschenen.

*** *** ***

1.

De ten laste gelegde feiten worden thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus 2001), 1 maart 2002 (B.S. 16 april 2002), 4 juni 2003 (B.S. 22 augustus 2003) en 21 november 2003 (B.S. 29 januari 2004).

2.

De feitelijk strafbare gedraging in hoofde van beklaagden bestaat erin dat zij zonder een voorafgaande stedenbouwkundige vergunning een reliëfwijziging hebben doorgevoerd en instandgehouden.

De uitvoering van de werken en de instandhouding van deze werken leveren twee afzonderlijke misdrijven op die de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet, zodat de verjaring van de strafvordering voor het geheel der feiten begint te lopen vanaf het laatst strafbare feit, te weten 30 oktober 2003.

3.

Beklaagden zijn de mede-eigenaars van een onroerend goed gelegen te
i, kadastraal gekend onder

Dit perceel ligt binnen de grenzen van een natuurgebied (gewestplan
ggk. bij K.B. van 5 april 1977).

Op 20 april 2000 werd vastgesteld dat op de eigendom een reliëfwijziging werd doorgevoerd door het storten van opvulgronden en bouwpuin met de bedoeling een toegangsweg te creëren naar het achterliggend bos waardoor het loofbos werd ontbost en de oorspronkelijke vegetatie werd gewijzigd.

Het staat vast dat de niet vergunde bouwwerken zonder de rechtens vereiste stedenbouwkundige vergunning worden in stand gehouden in de geïncrimineerde periode.

4.

Beklaagden verwijzen naar een 'Kapmachtiging' om alle Amerikaanse vogelkers en de gemerkte bomen te kappen.

Beklaagden vergeten hierbij dat de vergunning van 16.07.1997 enkel de toelating gaf tot het kappen van Amerikaanse vogelkers en niet van berken, wilgen, hazelaar en zomereik.

Beklaagden vergeten eveneens dat bij kapmachtiging van 29 maart 2004 zij werden gemachtigd om enkel de gemerkte bomen te kappen terwijl de inlandse eik, de es de esdoorn, de olm en meidoorn diende behouden te blijven.

Beklaagden verwijzen eveneens naar de machtiging van het ministerie van Openbare Werken van 1 september 1993 voor de bouw van een cementen duiker en een vergunningsaanvraag tot wijziging van het reliëf door het aanbrengen van een dijk en beplanting van de dijk.

De door beklaagden gerealiseerde reliëfwijziging werd evenwel uitgevoerd zonder dat hiervoor een vergunning of een machtiging werd bekomen.

Beklaagden hebben doelbewust een inbreuk gepleegd ervan uitgaande dat éénmaal de reliëfwijziging was gerealiseerd, de toestand zowel zou blijven. De feiten tonen aan dat zij lichtzinnig omspringen met de wettelijke regels. De beklaagden moeten beseffen dat zij zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen. Dergelijke ingesteldheid is maatschappelijk onaanvaardbaar. Het belang van de gemeenschap bij een goede ruimtelijke ordening kan niet ondergeschikt worden gemaakt aan enig ander belang van de beklaagden.

Mede gelet op het blanco, dan wel relatief gunstig strafrechtelijk verleden en de omvang van de inbreuk, hun respectievelijk aandeel daarin en het herstel wordt aan beklaagden een geldboete deels met uitstel opgelegd.

5.

De herstellvordering werd ingesteld bij vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur van 17 september 2001.

De vordering werd regelmatig (art. 149 DORO) en tijdig (art. 26 Voorafgaande Titel Sv.) ingesteld. Het bij decreet van 4 juni en 21 november 2003 gewijzigd artikel 149 DORO vereist niet dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur de herstellvordering opnieuw moet overwegen of aan die wijzigingen moet aanpassen (in dezelfde zin: Cass., 23 november 2004, Artikel 149, tweede lid DORO is nog niet in werking getreden (art. 198bis DORO).

De inbreuk van instandhouding is bewezen en maakt een onrechtmatige toestand uit.

De herstellvordering is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk. Aan de rechtbank komt geen opportuniteitsbeoordeling van het gevorderde herstel toe (in dezelfde zin: Arbitragehof nr.

1 maart 2005, overweging B.18.2; Cass., 15 juni 2004,

R.v.St., 2 april 2004, *R.W.*). Er ligt geen proces-verbaal van vaststelling door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur van vrijwillig herstel voor (art. 152 DORO). De beklaagde betwist niet de feitelijke en juridische grondslag van de herstellvordering die op zich een afdoende motivering is (in dezelfde zin: Cass., 4 december 2001, *R.W.*). De herstellvordering moet niet negatief gemotiveerd zijn (Cass., 16 december 2003, *T.R.O.S.*

1. De bouwwerken worden instandgehouden zonder de wettelijk vereiste voorafgaande stedenbouwkundige vergunning. Er zijn geen elementen die de herstellvordering zouden aantasten door machtsoverschrijding of machtsafwendings (in dezelfde zin: Cass., 3 maart 2004. De herstelltermijn wordt hierna bepaald in functie van de omvang van het herstel.

*** *** ***

Gelet op de artikelen :

Wetboek strafvordering art. 185,190,194,197

Wetboek strafrecht art. 2,38,40,65

Wet van 29 maart 1962 art. 44, 64 en 69, gewijzigd bij de artikelen 4, 20, 21 en 25 van de wet van 22 december 1970, gewijzigd bij de artikelen 42, 66 en 72 van het Decreet van 22 oktober 1996 en thans strafbaar gesteld door de artikelen 99, 146, 147, 148, 149 en 204 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999, zoals gewijzigd bij Decreten van 28 september 1999 (B.S. 30 september 1999), 26 april 2000 (B.S. 29 april 2000), 13 juli 2001 (B.S. 3 augustus

Wet 15.06.1935 art. 2,14,31,32,33,34,35,36,37,41

En aangezien het niet bewezen is dat veroordeelde reeds een veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en men mag hopen dat veroordeelde zich aan dergelijke misdrijven

niet meer zal schuldig maken, er toepassing mag gemaakt worden van art. 8§1 van de wet van 29 juni 1964.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis lastens deze veroordeelde wordt uitgesteld, vanaf heden, gedurende **drie jaren** voor een deel van 350 euro te verhogen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op **1.750 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 70 dagen.

Verwijst beklaagde tevens tot de kosten van de publieke vordering, deze voorgeschoten door de openbare partij, begroot op de som van **37,41 euro**, doch niet inbegrepen de kosten van overschrijving ter hypotheek van huidig vonnis.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

Tweede beklaagde

Verklaart beklaagde schuldig aan de feiten zoals omschreven in de inleidende dagvaarding.

Stelt vast dat er eveneens feiten gepleegd werden na 31.12.2001, doch voor 01.03.2004, zodat de wet van 26.06.2000 op de opdecimen van toepassing is.

Veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een geldboete van 500 euro te vermeerderen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op **2.500 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 90 dagen.

Verplicht de veroordeelde om bij wijze van bijdrage tot de financiering van het bijzonder fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden een bedrag te betalen van 10 euro te verhogen met 45 opdecimen en alzo gebracht op 55 euro.

En aangezien het niet bewezen is dat veroordeelde reeds een veroordeling heeft ondergaan tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden en men mag hopen dat veroordeelde zich aan dergelijke misdrijven niet meer zal schuldig maken, er toepassing mag gemaakt worden van art. 8§1 van de wet van 29 juni 1964.

Zegt dat de tenuitvoerlegging van dit vonnis lastens deze veroordeelde wordt uitgesteld, vanaf heden, gedurende **drie jaren** voor een deel van 350 euro te verhogen met 40 opdecimen (x5) en alzo gebracht op **1.750 euro** of een vervangende gevangenisstraf van 70 dagen.

Legt aan de veroordeelde in toepassing van art. 91 K.B. van 28/12/1950, gewijzigd bij art. 1 K.B. 23/12/1993 en gewijzigd bij art. 1 K.B. van 11/12/2001 de verplichting op tot betaling van een vergoeding van 25 euro.

BEVEELT op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundige inspecteur het herstel van de plaats in de vorige toestand binnen een termijn van één jaar, niet zijnde een dwangsomtermijn in de zin van artikel 1385bis Ger.W., door het ongedaan maken van de doorgevoerde reliëfwijziging en het verwijderen van de gestorte opvulgrond, bouwpuin, kasseien en betonijzers en het afvoeren daarvan naar een erkende stortplaats en tenslotte het ontboste gedeelte te heraanplanten met populier, zomereik, berk en wilgen en dit alles onder verbeurte van een dwangsom van € 125 per dag.

ZEGT VOOR RECHT dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur of het college van burgemeester en schepenen, ingeval het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd, zelf in de uitvoering ervan kunnen voorzien, kosten hiervan verhaalbaar op de beklaagden op vertoon van een kostenstaat begroot en uitvoerbaar verklaard door de beslagrechter.

Aldus gevonnist in openbare zitting van de **DERTIENDE KAMER**,
14 juni 2005, alwaar zetelden:

, Ondervoorzitter, enige rechter,
, Substituut Procureur des Konings,
, Afgevaardigd Adjunct-griffier.